

Ett litet stick i hjärtat är vad man känner när man hänger upp dagens ridlista och man ser ryttare som suckar tungt, sjunker i axlarna eller både delarna när de läser vilken häst de är tilldelade för dagens lektion. Ett litet stick i hjärtat för den hästen som i en timme ska bära runt på en ryttare som redan bestämt sig att den inte tycker om sin häst. Ett litet stick i hjärtat för hästen som inte själv valt sin ryttare men som ändå ställer upp lektion efter lektion.

Att rida är ett privilegium och något man själv har valt att göra. Om man valt att rida på ridskola förmodar din instruktör att du faktiskt vill lära dig rida. Instruktörens högsta önskan är att du ska bli bra på det.

Oftast finns det en plan och en tanke om varför du är tilldelad just den hästen. Innan du sitter upp nästa gång fråga dig själv "vad kan denna hästen lära mig idag?" Alla hästar har något att ge, en känsla eller nytt verktyg i lådan.

Konsten ligger ju faktisk i att kunna få en lat häst i bjudning, att få en osäker häst att ta för sig, en busig häst att fokusera eller en spänd häst att bli lösgjord. Det kräver träning. Om man tycker en häst är tråkig är det allra oftast så för att man inte får till att rida hästen så bra som man själv önskar. Det är inte lätt att bli konfronterad med sina egna tillkortakommanden, men det är i just den situationen man får chans att verkligen växa som ryttare.

Ursäkten om att det "är inte min typ av häst" är egentligen en riktigt dålig ursäkt. En bra ryttare kan rida alla typer hästar. En bra ryttare har tränat många timmar på olika typer av hästar för att bli en bra ryttare. En bra ryttare kan hitta och förvalta guldkornen i varje häst.

Om vi absolut vill rida är det vår uppgift att eftersträva att göra det så bra som överhuvudtaget möjligt, även om man bara rider för skojs skull. Det är vi skyldiga varje häst som bär upp oss.

Peace out och rid fint 🕊️ ☐